

ENTREVISTA A FRANCESC XAVIER GRAU

Vicepresident primer de la Xarxa Vives d'Universitats

A la universitat li cal més autonomia i un nou model de finançament

GEMMA MARTÍ

Francesc Xavier Grau, vicepresident primer de la Xarxa Vives d'Universitats, defineix la situació de les universitats dels territoris de parla catalana com de "prou bona".

Què entén per "prou bona"?

Si ens comparem amb sistemes europeus de dimensions similars, podem dir que els nostres resultats acadèmics són bons, però en recerca podrien ser millors. Així i tot, són molt bons si tenim en compte els recursos que hi esmercem.

Cal una major inversió?

Sí, la inversió pública actual és la meitat que la que pertoca a les universitats per la feina que fan. Això incideix en els projectes de recerca i en els resultats.

I no incideix en la formació de l'alumnat?

No, perquè la dimensió del nostre sistema universitari està presa segons les necessitats docents, i està en consonància, mentre que en el sistema de finançament no hi ha coberta la funció investigadora.

Cap a on hauria d'avançar el sistema universitari?

Cap a una major autonomia. L'administració hauria de donar més autonomia a les universitats i el seu paper hauria de ser el de garantir que s'ofereixi un servei públic de qualitat. El que cal és un nou model de finançament.

Quin risc es corre si no es porta a terme?

El de perdre posicions en competitivitat i competència global, ja que el món avança molt de pressa i no val a badar.

Les universitats estan per la transformació digital?

Francesc Xavier Grau és doctor per la Universitat de Barcelona, i catedràtic de Mecànica de Fluids de la Universitat Rovira i Virgili, de la qual va ser rector entre els anys 2006 i 2014

Estem al capdavant. Som les que vam començar la transformació digital, i el *big data*, els Mooc's... han sorgit de les universitats i han passat a la societat i a les empreses.

L'oferta de graus s'adequa al mercat laboral?

Penso que s'ha confós el concepte de "professionalització" de la formació. Aquesta és l'adquisició de competències –el treball en equip, l'exposició pública, etc.– per exercir qualsevol professió –i s'ha de treballar en tots els graus–, i no l'adquisició d'unes competències per a una professió determinada. Hem de tendir cap a una menor relació entre professió i títol.

Aquesta relació és la que ha de donar el màster?

Sí, l'especialització arriba amb el màster, i la competitivitat de les empreses viu d'aquesta especialització.

Com valora que els estudiants realitzin

pràctiques en empreses?

Les pràctiques són una activitat docent que es fa entre l'empresa i la universitat. Darrerament s'han generalitzat, i em sembla positiu perquè permeten desenvolupar competències i preparar els estudiants per al posterior accés al mercat laboral. I hi ha un benefici per a tothom: per a la universitat, que millora la seva tasca; per a l'estudiant, que adquireix una millor formació, i per a l'empresa, que millora internament i que capta talent.

A què atribueix la proliferació màsters i postgraus?

A una normalització. Venim d'un sistema que era molt pobre i uniforme, i hem viscut una explosió, però aquesta és normal, no és desmesurada. Avui, a la Unió Europea, el nombre de graus i màsters per habitant és superior al d'aquí.

En què cal fixar-se a l'hora d'escollir un grau?

Les pràctiques són una activitat docent que beneficien a alumne i empresa

El grau aporta la formació universitària bàsica, el màster va més al detall i especialitza

En el que un vol ser, en aspectes vocacionals, i pensar en què et pots sentir més satisfet. Avui el nombre de professions és molt més gran que el de titulacions, i el ciutadà acaba treballant en el que el porta la vida, o en el que li agrada.

I en triar un màster?

Aquí sí que es perfila més quina

feina vull fer, i en funció d'aquesta veure quin màster posicionarà millor. El grau aporta una formació universitària bàsica en grans àmbits de coneixement, i el màster es concentra més en el detall, en l'especialització.

El gènere condiona l'elecció d'estudis?

L'estadística diu que sí, i en alguns estudis de manera marcada, tant en un sentit com en un altre. Hi ha titulacions, com les d'atenció a les persones, que estan molt feminitzades, mentre que les que tenen un alt component tècnic o tecnològic estan molt masculinitzades, i en moltes de socials, humanístiques i científiques no hi ha cap diferència.

Canviar-ho és difícil...

En les darreres dècades hem vist canvis, però cal insistir en tot el que són polítiques d'igualtat per trencar estereotips de gènere, com també de classe i aconseguir una major equitat en l'accés a la universitat.